

วิสุทธิ วานอินทราสุข : การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของความฉลาดทางเชาว์ปัญญา ความฉลาดทางอารมณ์ ความฉลาดทางจริยธรรม และความฉลาดในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (DEVELOPMENT OF A CAUSAL MODEL OF INTELLIGENCE QUOTIENT, EMOTIONAL QUOTIENT, MORAL QUOTIENT, AND ADVERSITY QUOTIENT ON STUDENTS' LEARNING ACHIEVEMENT)
อ.ที่ปรึกษา: อ.ดร.วรรณิ์ แกมเกตุ, 370 หน้า. ISBN 974-14-3753-6

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของความฉลาดทางเชาว์ปัญญา ความฉลาดทางอารมณ์ ความฉลาดทางจริยธรรม และความฉลาดในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และ 2) ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุของความฉลาดทางเชาว์ปัญญา ความฉลาดทางอารมณ์ ความฉลาดทางจริยธรรม และความฉลาดในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่สร้างขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2548 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 และเขต 2 จำนวน 576 คน ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยประกอบด้วยตัวแปรแฝง 5 ตัวแปร คือ ความฉลาดทางเชาว์ปัญญา ความฉลาดทางอารมณ์ ความฉลาดทางจริยธรรม ความฉลาดในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยตัวแปรดังกล่าววัดจากตัวแปรสังเกตได้รวมทั้งสิ้น 33 ตัวแปร เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบวัดวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และการวิเคราะห์โมเดลลิสเรล ผลการวิจัยที่สำคัญสรุปได้ดังนี้

1. โมเดลเชิงสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้รับอิทธิพลจากปัจจัยความฉลาดทางเชาว์ปัญญา ปัจจัยความฉลาดทางอารมณ์ ปัจจัยความฉลาดทางจริยธรรม และปัจจัยความฉลาดในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค ดังนี้

1.1 ปัจจัยความฉลาดทางจริยธรรมส่งผลโดยรวมในเชิงบวกต่อปัจจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ 0.94 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และส่งผลทางตรงในเชิงบวกต่อปัจจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ 0.84 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2 ปัจจัยความฉลาดทางเชาว์ปัญญา ส่งผลโดยรวมในเชิงบวกต่อปัจจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ 0.61 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และส่งผลทางตรงในเชิงบวกต่อปัจจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ 0.55 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.3 ปัจจัยความฉลาดทางอารมณ์ ส่งผลทางตรงในเชิงลบต่อปัจจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ -0.72 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และส่งผลทางอ้อมในเชิงบวกต่อปัจจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ 0.79 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.4 ปัจจัยความฉลาดในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค ไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. ผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของความฉลาดทางเชาว์ปัญญา ความฉลาดทางอารมณ์ ความฉลาดทางจริยธรรม และความฉลาดในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าไค-สแควร์เท่ากับ 58.43, $df = 46$, $p = 0.10326$, GFI = 0.99, AGFI = 0.93 และ RMSEA = 0.022 ทั้งนี้ปัจจัยความฉลาดทางเชาว์ปัญญา ปัจจัยความฉลาดทางอารมณ์ ปัจจัยความฉลาดทางจริยธรรม และปัจจัยความฉลาดในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัจจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 56

478 37373 27: MAJOR EDUCATIONAL RESEARCH AND PSYCHOLOGY

KEY WORDS: CAUSAL MODEL / INTELLIGENCE QUOTIENT / EMOTIONAL QUOTIENT / MORAL QUOTIENT / ADVERSITY QUOTIENT / STUDENT'S LEARNING ACHIEVEMENT

WISUTTI WANAINTRAYUTH: DEVELOPMENT OF A CAUSAL MODEL OF INTELLIGENCE QUOTIENT, EMOTIONAL QUOTIENT, MORAL QUOTIENT, AND ADVERSITY QUOTIENT ON STUDENTS' LEARNING ACHIEVEMENT. THESIS ADVISOR: WANNEE KAEMKATE, Ph.D. 370 pp. ISBN 974-14-3753-6

This research was the causal relationship model which aims: 1) to develop the causal model of intelligence quotient, emotional quotient, moral quotient, and adversity quotient on students' learning achievement and 2) to examine the goodness of fitting of the causal model of intelligence quotient, emotional quotient, moral quotient, and adversity quotient on students' learning achievement of the model to the empirical data. The research sample consisted of 576 Mathayom Saksa six students of academic year 2005 from the schools in Nonthaburi Education Service Area Office 1 and 2. Variables consisted of 5 latent variables: intelligence quotient, emotional quotient, moral quotient, adversity quotient and students' learning achievement. These latent variables were measured by 33 observed variables. Data were collected by tests and analyzed by descriptive statistics, Pearson's product moment correlation, confirmatory factor analysis and LISREL analysis. The research findings were as follows:

1. According to the causal model of students' learning achievement were effected by intelligence quotient, emotional quotient, moral quotient and adversity quotient as follows.

1.1 Moral quotient has positive total effect to students' learning achievement was 0.94 at 0.01 level of significance and has positive direct effect was 0.84 at 0.01 level of significance.

1.2 Intelligence quotient has positive total effect to students' learning achievement was 0.61 at 0.01 level of significance and has positive direct effect was 0.55 at 0.01 level of significance.

1.3 Emotional quotient has negative direct effect to students' learning achievement was -0.72 at 0.05 level of significance and has positive indirect effect was 0.79 at 0.01 level of significance.

1.4 Adversity quotient has no effect to students' learning achievement at 0.05 level of significance.

2. The overview of the causal model of intelligence quotient, emotional quotient, moral quotient, and adversity quotient on students' learning achievement was fitted with the empirical data having Chi-square goodness of fit test was 58.43, $df = 46$, $p = 0.10326$, $GFI = 0.99$, $AGFI = 0.93$ and $RMSEA = 0.022$. The variables in the model accounted for 56% of variance in students' learning achievement.